

Si més avens sense deure.
Si més deure sense avens.
Els drets individuals són imprescriptibles, legisla-
bles i inalienables. •
Legislar la Llibertat baix prestat de garantia, és cometre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És lícit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. •
La caritat, qu'enalteix al qui la fa humiliant al qui la reb, té d'esser substituïda per la solidaritat, qu'agermena y nivella al que la practican. •
Mentres el món no es compo-
ngui de sers lliures, iguals d'intel·ligents, no pod haverhi pau entre la rassa humana.

LA TRAMONTANA
defensa els principis lliberals més avançats, sense avaruants de cap mena. •
La TRAMONTANA és altament racionalista, tenint per base fonamental de la moralitat el respecte a totas las idees y la germanor de totos els pobles. •
La TRAMONTANA en politica defensa sempre al més avensat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no està afiliada a cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sense comprometre ni preocupacions de sectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees politicas, religiosas y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 peneta trimestre. — Estranger, 3
Las suscripciones se pagan por anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA
Peix pagos s'admeten libranças del Giro Mòrtuo, lletres de facil cobro y sellos de 15 cèntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA
Número solt, 5 cèntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surt a llum puntualment cada diuenras

DOS COMPANYS QUE S'OFEGAN

L'un s'acaba d'ofegar;
l'altre, que preté salvarse,
no logra més qu'agafarse
a lo qu'el té d'enfonzar.

assaltat plassas, etc., y, de continuar aixís, el millor dia ens toquem amb l'estupenda notícia de qu'els mambrús venen a peu a Espanya, pera desde aquí apoderarse de l'esquadra y amb ella posar siti a Madrid.

«A tot arreu couen fabas», diu el ditxo. Y aquesta vegada és a las casas dels altres que van a calderadas.

Qu'ho diguin, si no, els habitants de la ciutat de Tabrite, a Persia, qu'haventse amotinat el poble pels preus exorbitants a que s'havia posat el pa, que feya que cap pobre pogues arribar a adquirir aquest objecte de *luxo*, va sortir la policia a posarli remey, y als que demanavan pa va repartirlos llenya, rebotint de tal modo las estellas per las costellas dels famolencs, que molts d'ells van ferse passar la fam... anant a parar al cementiri.

Aquí no se m'acut res més que cridar ¡viva la civilització!

Y pensar amb el selvaticisme qu'es desenrotlla, no a la plassa de Catalunya entre l'ex burot y el públic, sino en l'aplicació que del principi d'autoritat se fa a Persia.

Y a tots els punts y per totes las nacions qu'es diuen civilizadas.

La Prussia es prepara a celebrar l'aniversari de las victorias obtingudas contra la Fransa en la guerra de 1870.

Vagin am cuidados els teutons, qu'aixó dels trágals contra altres nacions devedadas no resultan.

Per lo fácil, quan menos, qu'algun cop resulta qu'el qui va dalt luego es queda a baix.

Am la sortida de la presó del director de LA TRAMONTANA, va a coincidir l'organització de potents grupos de lliurepensadors catalans, contestant a la guerra dels clericals, que tan hermosament s'han desvergonyit contra las publicas libertats d'un quant temps an aquesta part, aprestantse els primers a contestar la guerra am la guerra, ja que no hi ha medi d'obtenir pau ni tractant com a personas a la gent de l'hipocresia religiosa.

Un dels núcles més importants el constituirán gent de varios partits polítics, d'entitats masónicas y de personalitat socialista de varias escuelas, convensuts tots de que mentres no s'aixafa el cap a la bestia negra, no hi ha remey pel mal de las personas.

A tal objecte va celebrarse el dissapte passat a la nit la primera reunió, y no tardarem gaire a tocarne els resultats.

La societat lúgic Gutenberg, demà passat diumenge, dia 11 del corrent, convoca a un *Gran Meeting* de propaganda lliurepensadora, a dos quarts de deu del mati, en el local del Circo Equestre de la plassa de Catalunya.

Està a punt de publicarse el prospecte de *Ciencia Social*, revista de sociologia, arts y lletres, que vindrà a omplir el vuyt qu'entre els oprimits va deixar ja fa temps la notable revista sociológica «*Acracia*».

Si la nova publicació segueix al peu de la lletra lo que diu en son notabilíssim prospecte y no es deixa influir ni malejar, per certa guiladura *quietista* avuy de moda en la boca de molts revolucionaris de boquilla que tant farán ells res de profit en cop d'una revolució política o social com jo proposarme salvar las animas del purgatori, és ben segur que *Ciencia Social*, seguint las petjadas de «*Acracia*», logrà obtir tremenda breta en las murallas de la superstició y del fanatisme que defensen las fortallesses en que s'abrigan el privilegi y l'injusticia elevats al dogma de legalitat, y facilitarà molt, en no llunyá temps, l'assalt d'aquets castells de la tiranía pels revolucionaris exercits del proletariat.

HERMOSURAS

Hi ha nova que perquè ostenta un pamet semi-hermosa, se creu que pot ser costella d'algun ric y ric gombó.

Mafrà la teva mirada y em facina aquella rosa qu'adora las tevas galtes; pro... bé, vaja, et massa hermosa.

Hermosturas hi ha que pisan, hermosturas hi ha que enganyan, hermosturas hi ha que gosen veient com sofreix un altre.

Hermostura és lo sol quan meia, la serpant també és hermostura: vida ens envia el primer, malestruga la segona.

Coneg a un subjecte o dos qu'en la seva joventut la sort havian tingut de tenir el cutis hermosa.

Lo primer per un heu que sempre es feya acompanyar, l'altre sempre a passar per ab un lacayo sortia.

y els vaig veure l'altre dia qu'anavan junts a captar.

JOSEP COSTA Y POMÉS

Mossèn Cinto Verdagué, el florejat autor de *L'Atlantida*, ha publicat una carta en *La Publicidad*, queixantse amargament d'unes persecucions que diu qu'és objecte per part d'uns poderosos, qu'el volien tancar com si fos boig, y queixantse també de que se li hagi retirat el permis pera dir missa, que per un capellá ve a ser com despatxarlo de la feyna quantint també l'ocasió de treballar en altra casa, y vaja, qu'és molt suculent tot alló que diu mossèn Verdagué y sembla qu'ho será molt més encare lo qu'ha promès qu'anirà dihent, si és que li deixan dir.

Per nosaltros, la qüestió és molt senzilla: avuy, en materia religiosa, no existeix més que l'hipòcrita o el guilla.

Quan l'autor de *L'Atlantida* acabi, si és que continua dihent alguna cosa, podser que profundisem en aquesta qüestió.

Per més que no deixa de portar molts perills, com ja sabem per experiència.

Ja s'ha obert *banderín de enganche* a fi de reclutarse voluntaris per Cuba.

Y en la regió catalana s'han inscrit... catorze individus.

Però... no tota la montanya és orenga. Cantem ara uns poigs a la patria.

Y anem luego a dinar, perquè l'escudella no es retredi.

De l'any 69, en que a Barcelona s'allistaren aquells 3.600 y pico de voluntaris qu'en van tornar menos de 300, han cambiat ja els temps y las circumstancias.

El reverent D. Patrici Recuero, capellá de las monjas carmelitas de Cuenca, s'ha clavat un tiro sota la barba y als pocs moments se n'ha anat a sopar am Déu.

Meditem ara sobre si aixó seria a conseqüència de falta de resignació cristiana o sobras de desitj d'anar a veure la cara d'en Pere Botero.

Ja que, piadosament pensant, no es té de suposar que essent suícida vagi al cel que predicava pels altres.

Dimars a la tarde uns polissons volien de bona fe donar auxili a un pobre que demanava caritat y estava molt dèbil, y el pobre fugia de sos auxiliadors com de mala peste.

Procurés sempre auxiliar als ciutadans honorats la policia y guardés las sevas energias no més que pera perseguir gent de mal viure, y no li passaria aixó que ara li passa.

Que tothom ne fuig instintivament.

Podrà l'Esglesia dir qu'algunes invencions de la ciencia són obra del diable, però no deixa d'aprofitarsen sempre que li convé.

Deixant apart el viatjar en ferrocarril pera pelegrinejar y servirse del telégrafo pera enviar benediccions, tenim que la Congregació Romana dels Rituals ja ha aprobat que las iglesias puguin il·luminarse electricament, y, per si aixó no fos poc, are la Congregació dels Bisbes y Regulars de Roma ha autorisat l'instalació del teléfono en uns convents de monjas.

Com en moltes altres cosas, en aixó certs catòlics continúan fent alló de *fes lo qu'et dig* y no miris lo que faig.

Llegeixo y copio:

Durante los divinos oficios ha caído un rayo en la iglesia de Quakerstown, en Pensilvania, hiriendo gravemente a una veintena de fieles.

No sé qué redimontri deuria estar pensant en aquell moment el Déu d'aquells fidels, qu'aixís va deixar qu'el fog del cel els escalabres.

Es veu qu'en aqueta descuyts igual hi incorren els uns qu'els altres Déus.

Y en particular els de las religions d'aquells punts ahont més llampega....

Y menos parailamps colocan.

La cambra italiana ha declarat festa nacional el 30 de Setembre, dia en que l'any 70 las tropas d'Italia van entrar a Roma clavant de bigotis el poder temporal del papa, a pesar de lo qu'aquet deya de que Déu l'ajudaria.

Las ajudas que dona la Providencia comensan ja a fer menos efecte que las dels herbolars.

Per aixó ja els antics, tot y sent molt catòlics, deyan alló de *Fiate de la Virgen y no corras*.

Segons el cens fet en els Estats Units en 1860, la riquesa nacional se elevava a 330 mil milions de francs.

D'aquesta riquesa correspon: a la classe obrera, que forma el 52 per 100 de la població, el 4 1/2; per 100; a la classe mitja, qu'és el 39 per 100, toca el 24 per 100; la classe capitalista, qu'és el 8 per 100, s'emporta el 71 1/2 per 100.

Qu'els treballadors reflexionin sobre aquets datos y veurán lo qu'els hi promet la democracia y la república, qu'és l'ultima detensa del privilegi.

A UN TIRÓ HERMÓS, LLEIG DEL COR

(SONET)

Escorpi verinos ple d'arrogancia
qu'el veri y la maldad no et deixan creixe;
causant no més que mal, ja pots conexas
lo que val la hermosa y la lactancia.
Sentint de vills passions febroza l'ania,
per ser fera en el món no més vas neixre;
per ab a l'honrada gent nois pots merxear
inspirar compassió o bé repugnancia.
Si la febra de rabia qu'et domina
necessitas minvar per allegrarne
tas entranyas, més negras que la sutia,
may al proxim honorat portis inquina;
qu'el més gran criminal pots castigarne
si sabs de tu meteix mostrarte jutge.

10

XARADA

Una Au ferre d'escolians
que tots parlan tres segons,
volem compra en els Encants
una jut per una dona.

GUNSELLA POÉTIC

LOGOGRIFO NUMÉRIC

1 2 3 4 5 6 7 8	Cèlebre poeta espanyol
1 2 0 4 7 3	Poble català
2 3 3 3 2	*
1 2 2 2	Nom de dona
3 7 2	*
2 3 2	*
4 7	Nota musical
3	Consonant

Met GANNO

GEROGLIFIC

SIFI
RITA
I
LOLA TERESA

D. S. (VILAFRANCA)

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Cadix.
Logogrifo numerico: Ruedecols, Lucrecio, Cordera, Llorca, Llera, Reus, Sol, Do, R.
Gero-glific: Per desnes l'Espanya.

Imprempta Ronda de l'Universitat, 4. — Barcelona